

“Прощавайте единъ другому както и Богъ е вамъ простиъ” (Еф. 4; 32). Богъ ни проща греховете-тѣ които правимъ противъ него; но и ний требува всякога да имамъ простителенъ духъ къмъ други-тѣ, ако ли не, то и Богъ не ще да ни проща (Мат. 6; 12, 14, 15: 18; 35: Лук. 6; 37). Обида противъ човѣка е и грехъ противъ Бога, следователно не е само потребно да просимъ прошкъ отъ онѣзи, които смы обидѣли, но и отъ Бога.

Трето, греховете-тѣ противъ Бога требува на Бога да ся исповѣдатъ. “Дай сега слава на Господа Бога Израилева, и исповѣдай ся (Иис. Нав. 7; 19), “Вый беззаконновахте, исповѣдайте ся Господу Богу” (Езд. 10; 10, 11). “Господу ще исповѣдамъ прѣгрѣшенія-та си, и той ще прости беззаконіе-то на грехъ-тѣ ми” (Пс. 32; 5). Всички-тѣ 51 Псаломъ е исповѣданіе и моленіе на Бога. “Помилуй мя, Боже, — Тебъ, тебъ самому съгриѣшихъ” и пр. Давидъ когато съгриѣши съ избранието на людие-тѣ исповѣда грехъ-тѣ си на Господа, и проси отъ него прощеніе. “Рече Давидъ Господу: съгриѣшихъ много като сторихъ това, и сега моліжъ ти ся, Господи, отнеми беззаконіе-то на рабъ-тѣ си” (2 Цар. 24; 10). Христосъ съ моливи-тѣ “Отче нашъ” ны учи да ся исповѣдамъ на Бога. “Прости ни наши-тѣ дългове” (Мат. 6; 12), “прости ни наши-тѣ грехове” (Лук. 11; 4). Това е и исповѣданіе на Бога, и просеніе отъ него на прощеніе. Мътаръ-тѣ исповѣда греховете-тѣ си на Бога, “Боже, помилуй мя грѣшнаго” (Лук.